

Biblia pentru copii prezentată

La Revedere
Faraon!

Scrisă de: Edward Hughes

Ilustrații: Janie Forest; Alastair Paterson

Adaptată după: Lyn Doerksen

Tradusă de: Tatiana Simion

Produsă de: Bible for Children
www.M1914.org

©2021 Bible for Children, Inc
Autorizație: Se permite copierea și
tipărirea acestei povestiri dar nu
comercializarea acesteia.

Faraon era mânios!
Dumnezeu îi poruncise,
prin Moise, să lase
poporul Israel să
părăsească Egiptul.
El s-a împotrivit.

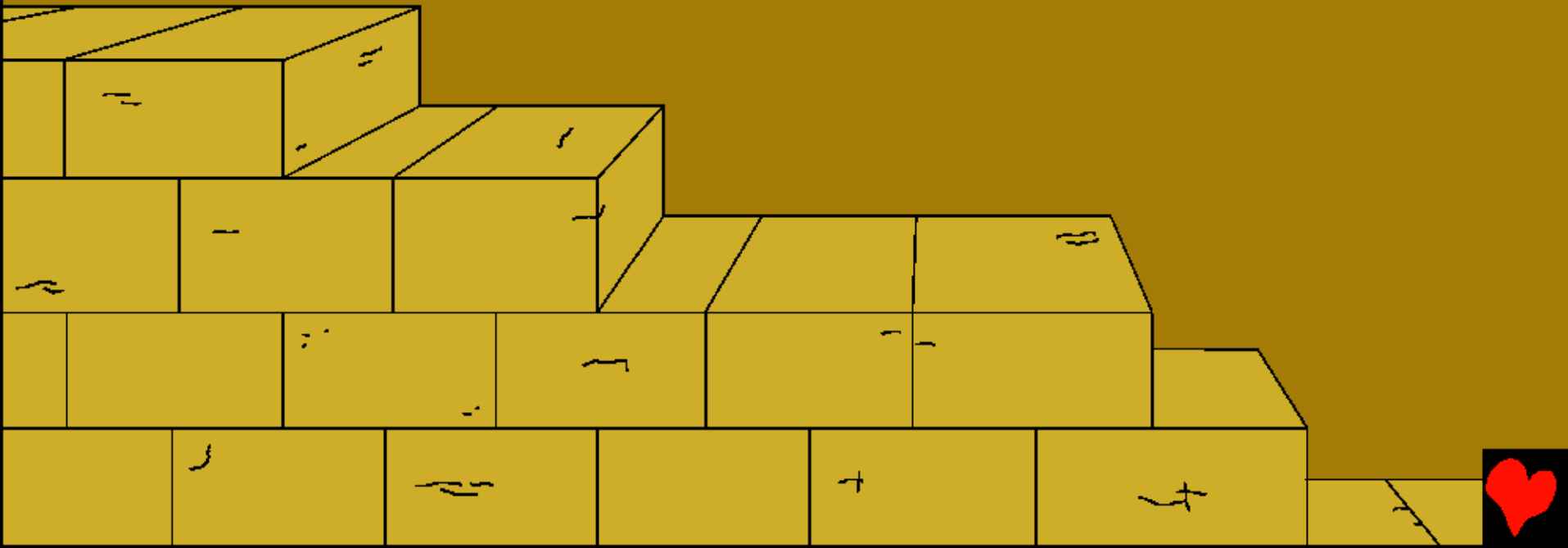
"Munciți-i din greu",
a poruncit Faraon
isprăvnicilor
(stăpânii
robilor).

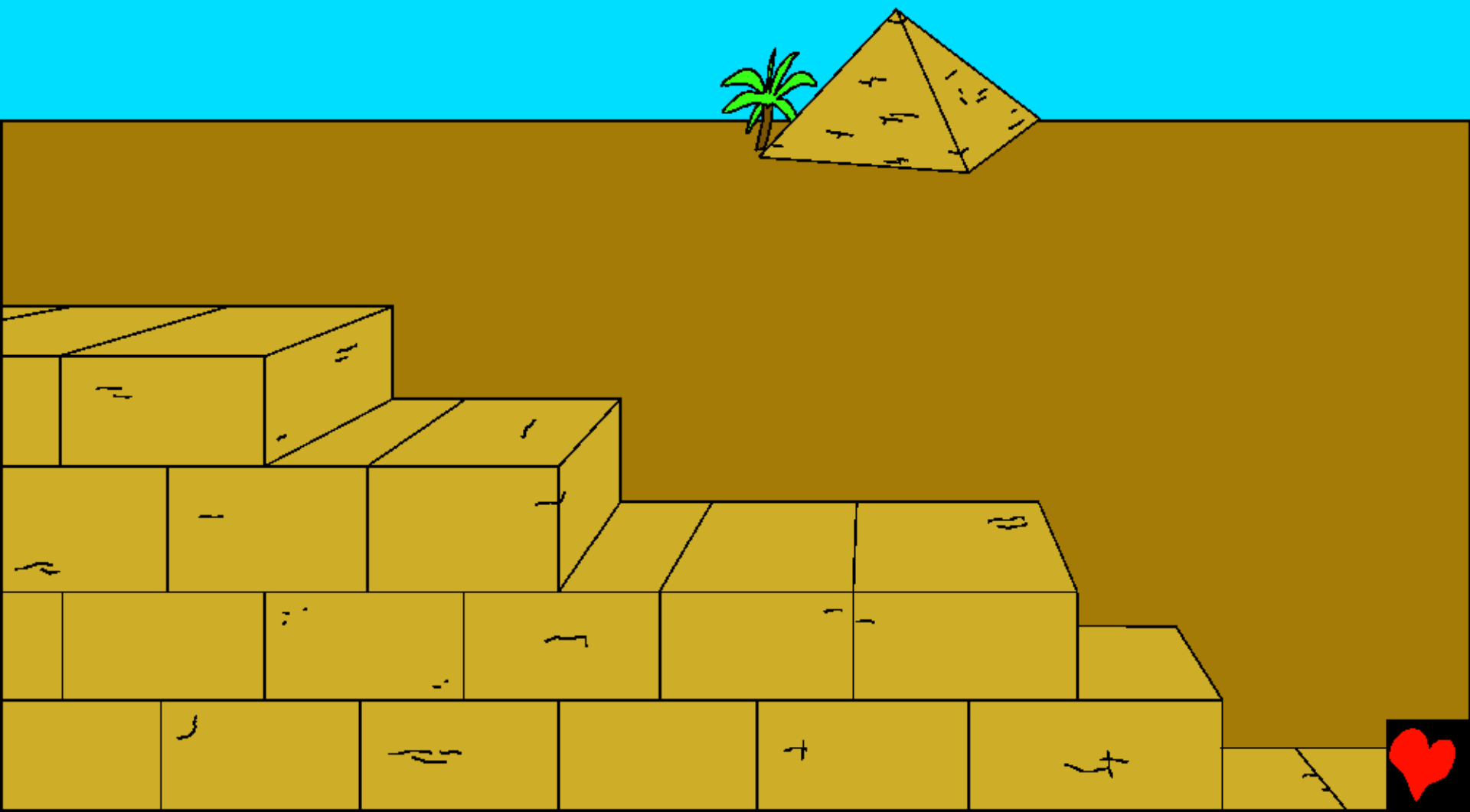
Și astfel lucrurile
au devenit chiar
mai rele pentru
Israeliti.

"Nu vă mai dau paie; duceți-vă singuri de luați paie de unde veți găsi; dar să le cereți același număr de cărămizi."

Acelea au fost noile porunci ale lui Faraon.

Isprăvniceii
chiar i-au bătut
pe unii dintre robii
israeliți, ...

... pentru că nu
au isprăvit numărul
de cărămizi, deoarece
nu au strâns
suficiente paie.

Poporul
învinuia pe
Moise și pe
Aaron pentru
necazurile
lor. Moise a
găsit un loc
unde să
se roage.

"O Doamne,"
s-a rugat el,
"n-ai izbăvit
pe poporul
Tău." "Eu
sunt Domnul.

Eu vă voi
izbăvi," a
răspuns
Dumnezeu.

Apoi Dumnezeu
a trimis pe
Moise și pe
Aaron înapoi
la Faraon.

Când puternicul
conducător
a cerut
servitorilor
Domnului un

semn de la
Dumnezeu, ...

... Aaron
și-a aruncat
toiagul, care
s-a prefăcut
într-un șarpe.

Când vrăjitorii
Egiptului
și-au aruncat
toiegele,
acestea s-au
prefăcut în
șerpi.

Dar toiagul
lui Aaron a
înghițit toiegele
lor. Totuși,
Faraon s-a
împotrivit și nu
a lăsat poporul
să plece.

În dimineata următoare, Moise și Aaron au întâlnit pe Faraon la râu.

Când Aaron a ridicat toiagul și a lovit
apele râului, Dumnezeu a prefăcut
apa în sânge. Peștii au murit!

Dar Faraon și-a împietrit inima.
El nu a permis Israelitilor să
părăsească Egiptul.

Din nou, Moise a cerut lui Faraon
să lase poporul lui

Dumnezeu
să plece. Faraon
a refuzat.

Dumnezeu a
trimes o nouă
urgie. Broaște
pe toată
întinderea
Egiptului.

Fiecare casă, fiecare cameră, chiar
și cuptoarele s-au umplut
cu broaște.

"Rugați-vă
Domnului, să
depărteze
broaștele de la
mine," a stăruit
Faraon. "Și am
să las pe popor
să plece."

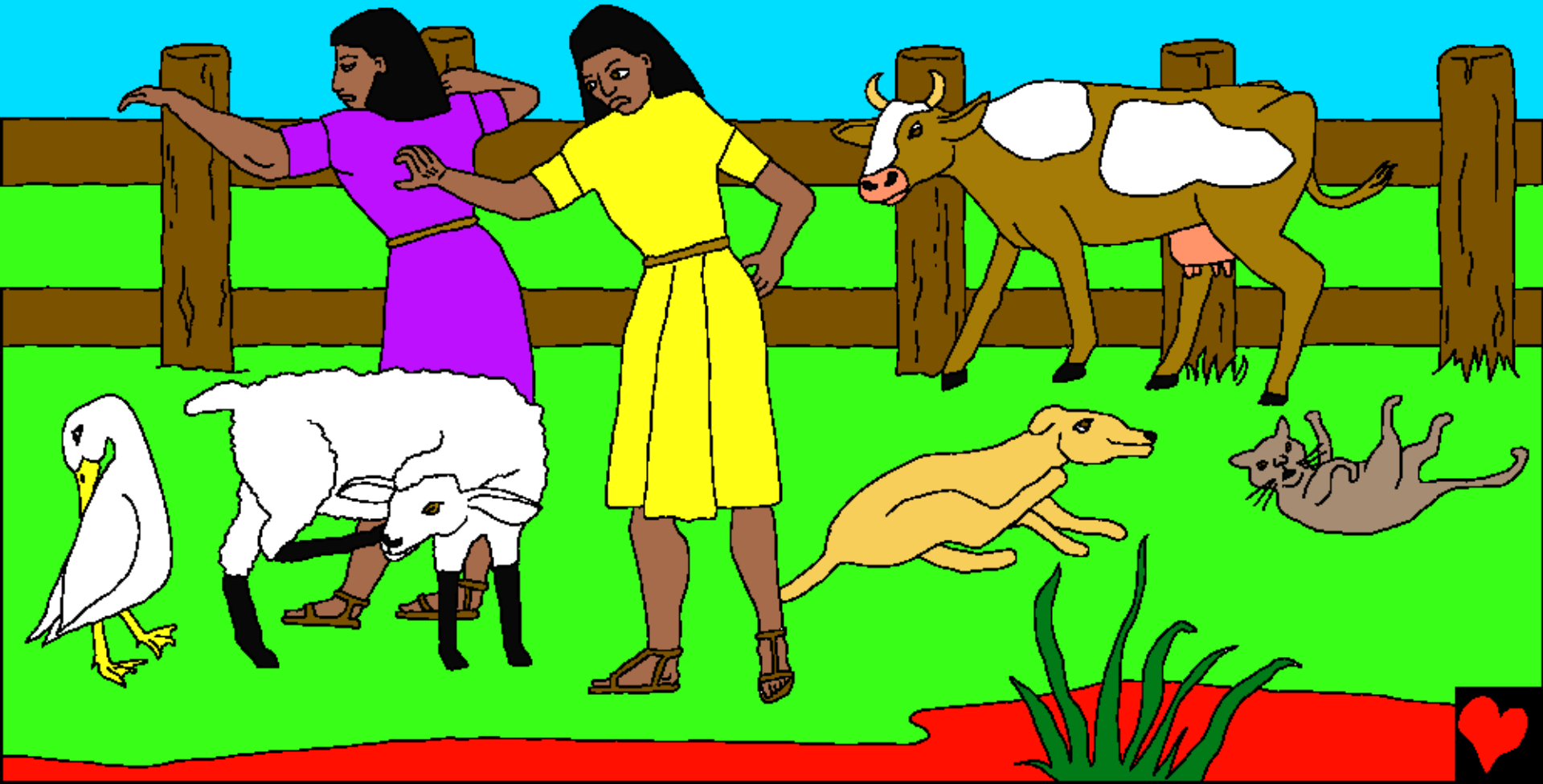

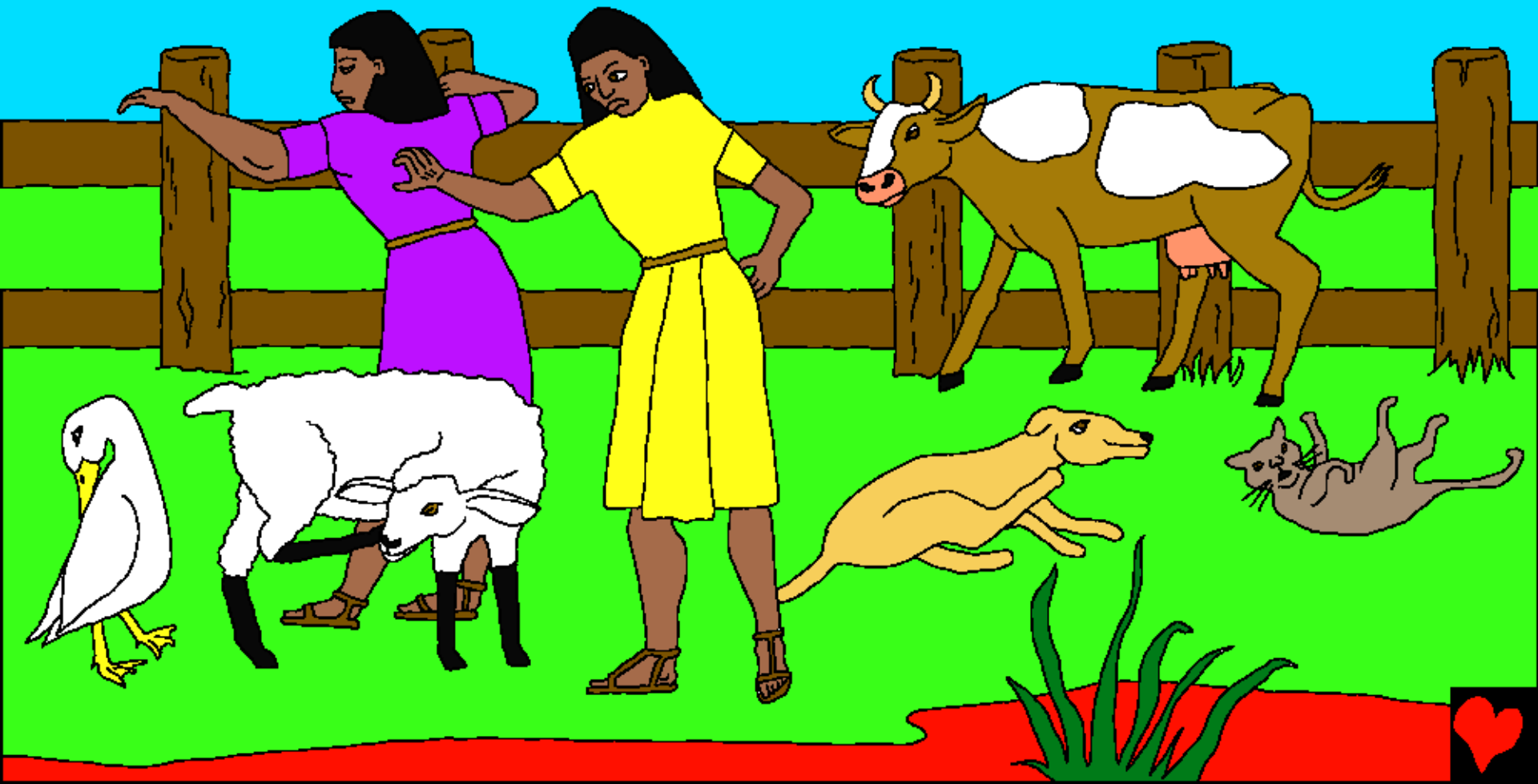
Dar, când
broaștele
s-au
îndepărtat,
Faraon s-a
răzgândit.
El nu a
eliberat
robii.

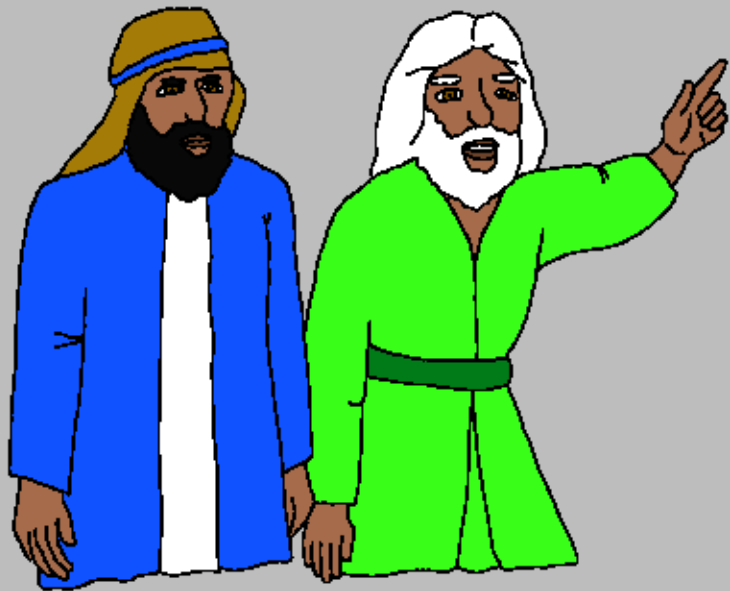

Dumnezeu a transformat țărâna
pământului în păduchi.

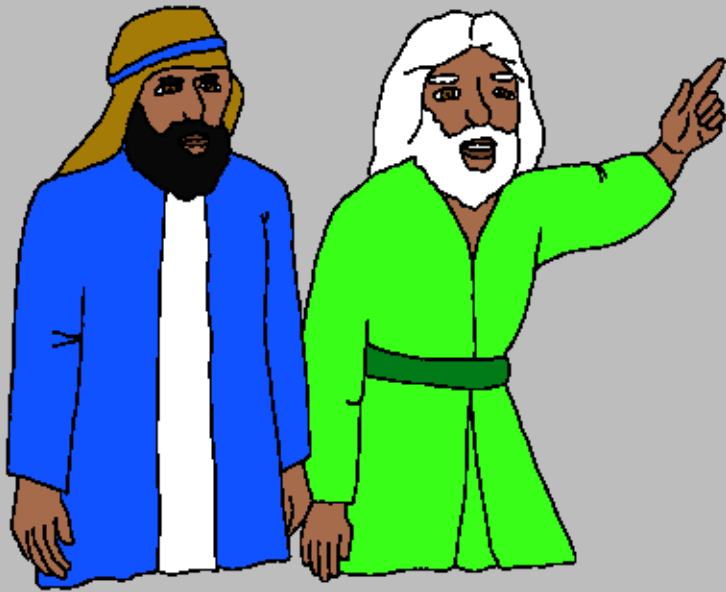
Păduchii erau pe oameni și pe
dobitoace, dar Faraon și-a împietrit
inima împotriva lui Dumnezeu.

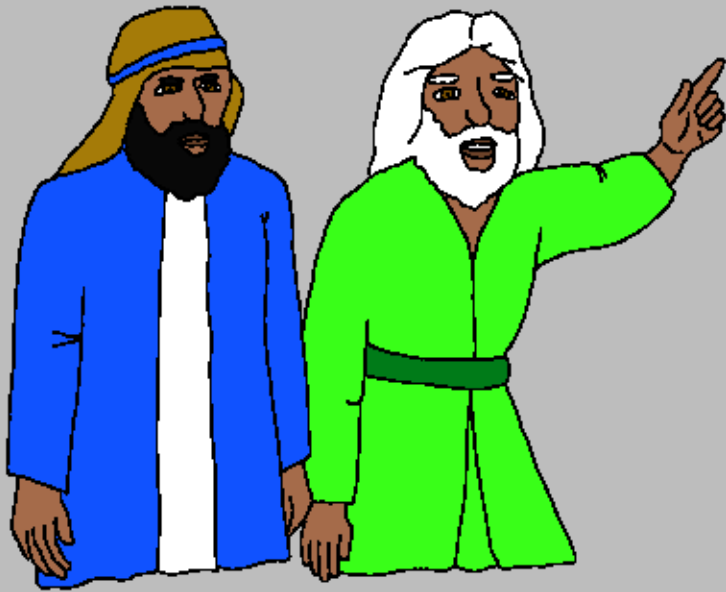
După aceea
Dumnezeu a
trimes muște,
un roi de
muște.

Dumnezeu a
trimes ciume
și boli,
piatra și
focul.

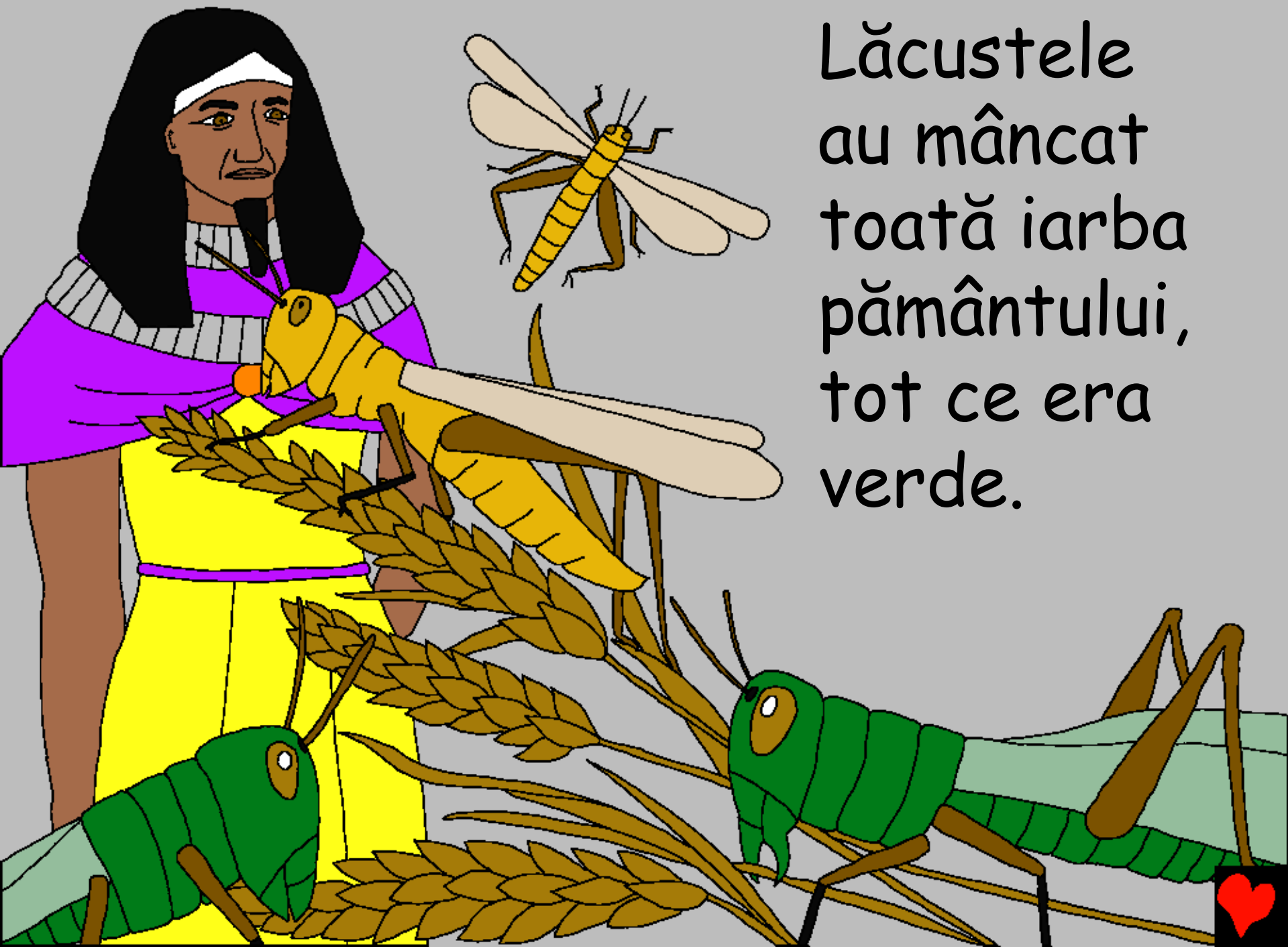
Poporul a suferit
cumplit. Dar totuși
Faraon a rămas cu
inima împietrită
împotriva lui
Dumnezeu.

După urgia cu
piatră și foc,
Dumnezeu
a trimis
cete de
lăcuste.

Lăcustele
au mâncat
toată iarba
pământului,
tot ce era
verde.

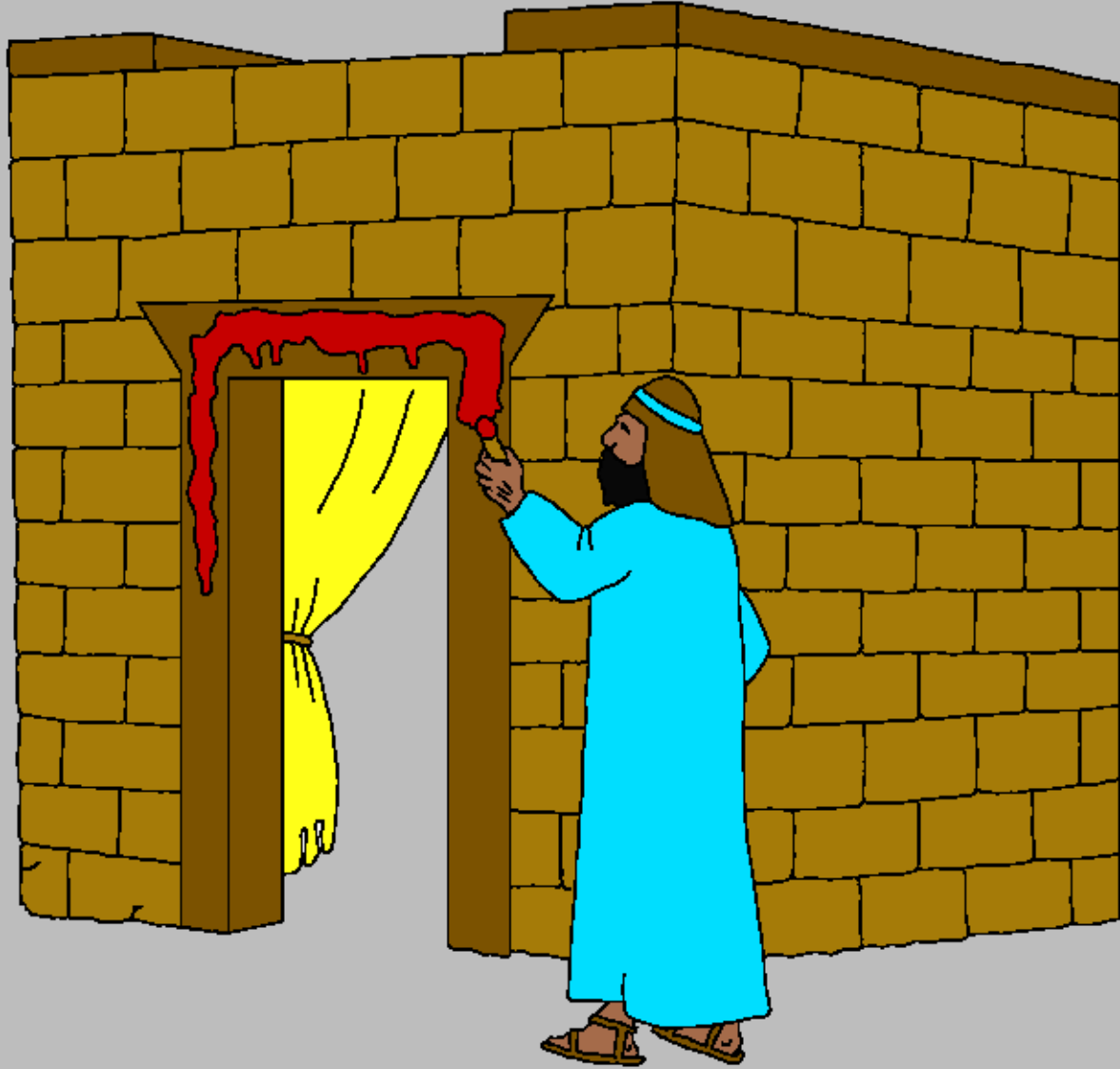
Apoi Dumnezeu a trimes
trei zile de întunerec
besnă. Dar încăpățânatul
Faraon nu a vrut să
elibereze pe
Israeliti.

"Îți voi mai trimite
o urgie" a
avertizat
Dumnezeu.
"Pe la miezul
noptii, toți
întâii născuți
de parte
bărbătească
și animalele vor muri."

Dumnezeu
a spus
israeliților
că întâiul lor
născut va fi
salvat dacă
vor avea
sânge de
miel pe
stâlpii ușii și
pragul de sus al caselor.

La miezul-noptii,

mari țipete a
cuprins
Egiptul. Nu era
casă unde să nu
fie un mort.

"Pleacă" l-a rugat
Faraon pe Moise.
"Duceți-vă de slujiți
Domnului."

Poporului lui
Dumnezeu a pășit
dincolo de granița
Egiptului.

Dumnezeu a spus
lui Moise să își

amintească de noaptea de paște
pentru că Îngerul lui Dumnezeu
a trecut

peste casele
Israelitilor, i-a scăpat
de Faraon și de poporul lui.

După 430 de ani
petrecuți în Egipt, poporul
lui Dumnezeu era acum liber.

Dumnezeu îi conducea

într-un
stâlp de

nor să-i călăuzească
pe drum, iar noaptea
într-un stâlp de foc,
ca să-i lumineze pe drum.

Dar Faraon nu
a terminat cu
Israeliti. Din
nou, a uitat de
Dumnezeu. Din
nou s-a răzgândit.
Faraon și-a
pregătit carul ...

de război și a
pornit după
robi. Poporul a
fost prins ca
într-un laț
între țărmul
stâncos și mare.

"Domnul va lupta pentru voi" a spus Moise. Moise s-a dus la marginea apei, și-a ridicat toiagul și a întins mâna spre mare.

Un mare
miracol
s-a
produs.

Dumnezeu
a deschis
o cale în
mijlocul
apei.

Poporul a
putut trece
în siguranță,
ca pe uscat.

Oastea lui Faraon a pornit în galop în Marea Roșie. "Acum îi vom prinde," s-au gândit soldații.

Dar Dumnezeu a făcut ca apele
să se întoarcă peste Egipteni.

Acum Faraon a văzut că
Dumnezeul lui Israel era
Dumnezeu peste toate.

La Revedere Faraon!

O povestire din Cuvântul lui Dumnezeu,
Biblia,

se găsește în

Exod 4-15

„Descoperirea cuvintelor Tale dă
lumină.” Psalmi 119:130

Sfârșit

Această povestire Biblică, ne spune despre Dumnezeu nostru minunat, care ne-a creat pe noi și care dorește să se facă cunoscut nouă.

Dumnezeu știe că noi facem fapte rele, aceste fapte rele sunt numite de El păcate. Pedeapsa pentru păcat este moartea, dar Dumnezeu ne-a iubit și ne iubește atât de mult încât a trimis pe singurul Lui Fiu, pe Isus, să moară pe cruce și să fie pedepsit pentru păcatele tale. Dacă tu crezi în Isus și îi ceri iertare, El te va ierta! El va veni în viața ta, iar tu vei trăi cu El pentru totdeauna.

Dacă tu crezi că toate acestea sunt adevărate,
roagă-te astfel lui Dumnezeu:
Dragă Isus, cred că Tu ești Dumnezeu dar te-ai
făcut om ca să mori pentru păcatele mele, iar
acum ești viu. Te rog intră în viața mea și
iartă-mi păcatele, astfel voi avea o viață nouă și
într-o zi voi fi pentru totdeauna cu Tine. Ajută-
mă să-Ți slujesc și să trăiesc ca și copil al Tău.
Amin.

Citește Biblia și vorbește cu Dumnezeu în
fiecare zi! Ioan 3:16

